

دەرکەوتنی کات و شوینی ئوستوورەیی، لە نەریتە مۆسیقایییەکانی تایبەت بە خانەقاکانی کوردستان

ژیلا پەحمانی

(سنه)

(۲ - ۲)

لەگەڵ ئەو هەموو بەکارهێنانە جۆراوجۆری که
لە پابوردوودا ئامیڤری دەف هەببوو؛ سەرەکیترین
شوینی دەرکەوتنی ئیستای ئەم ئامیڤرە لە زیڤری
هەفتانەیی خانەقاکانە. بەپێی زانیاریەکانی ئەم
وتارە، ئامیڤری دەف لە چاو ئامیڤرەکانی تری
موزیک زیاترین بەکارهێنانی لە خانەقاکاندا
هەبوو. دەف لە هەموو پێڤرەسمەکانی تایبەت
بە خانەقاکان لێ دەدرێ. هەندیک بیروبوچوونی
تایبەتیش لە سەر پێڤرەبوونی ئەم ئامیڤرە هەیە.
ئەگەر ئامیڤری دەف لە پێستی گیانداری
هەرامگۆشت دروست ببێ، لێدانی لە خانەقاکاندا
قەدەغەییە (نەسروللاپور، ۱۳۷۸: ۷۸). بە هەر
هۆکاریکەو پێستی دەف بدڕیت، دەستەواژەیی
شەهیدبوونی بۆ بەکاردێن. بەپێی ئەو
کوردەکان هەرگیز ئامیڤری دەف لە پووی
پێستەکەییەو لەسەر زەوی دانانی، دەرکێ بوترێ
کە پێستی ئەم ئامیڤرە، لایەنێکی نیشانەیی
پێڤرەیی هەیە، هەرەها هەر کات ئامیڤری دەف
لە پووی پێستەکەییەو لەسەر زەوی دابنرێ،
هێندە قەبارەکی ناوێهە، نوقل و شیرینی

لە چەند دەیی پابوردوودا، زۆرتین شوینی
ئامادەبوونی دەف لە بۆنە ئایینیەکان و نەریتەکانی
تایبەت بە خانەقاکاندا بوو. زیڤری هەفتانە،
بۆنە ئیسلامییەکان وەک مەولوود، قوریان، پەمەزان،
میعراج و بەرات، پێڤرەسمی پیرشالیار، پێشوازی
لە حاجییەکان و پەوانەکردنیان و ئەسپەرەکردنی
تەرمی کەسە ناودارەکان، لە دیارترین شوینی
لێدانی ئەم ئامیڤرەییە.

بە پای حەمیدپەزا ئەرەلانی چوونەژوورەو دەف
و دووتەپلە لە خانەقاکان، بەهۆی پەنگدانەو
چەمکە عیرفانییەکانی پابوردووە لە ئاقاریکی بێ
وشەدا بوو (هەمان: ۳۹۶). دەف لێدان لە
تەریقەتەکاندا وەک ئامرازیک بۆ پێڤه‌ندیگرتن
لەگەڵ پووی پیاوچاکان لەبەرچاو گیراوە.
دەروێشەکانی تەریقەتی قادری لە کوردستاندا
ئەو بڕوایانەیان هەبوو کە دەف لێدان لە نەریتی
زیڤرەدا دەبێتە هۆی حازربوونی فریشتەکان و
پوویانەتی پێڤه‌مبەر و پیاوچاکان (Doubleday, 1999).
لێدانی دەف لە خانەقاکاندا بەشیۆه
بەکۆمەل بەپێڤه‌ده‌چێ.

خێر دهكەن. له سەده سەرەتاییهكاندا نه زرو پێشكهشیهكانیان له دیوی ناوهوهی دهف دهنا (پێدمۆند، ۱۳۸۶: ۱۰۷). جیاوازییهك نیه كه خانهقا، یان مائی موریدهكان بێ، له ههموو شوێنێكدا ئهم ئامێره به دیوارهوه ههڵدهواسن، یان شوێنێکی تایبهتی له بهرزایی بۆ تهرخان دهكەن.

له سەر مێخهكهكانی ئهم ئامێره، ۱۰۱ ئهلقه دانراون. ژماره ی ئهلقهكان به رانبهر ئهو سیفاتانهیه كه بۆ خودایان باس کردووه. چۆنیتی دانانی ئهلقهکانیش لایهنیکی پهمزی له خو گرتووه. له ناوهوهی كه مانهكهدا، سهرتا دوو یهك ئهلقه، پاشان ئهلقهیهکی دووانی، یان سێ دانهی جیگیر بووه (بڕوانه وینهی خوارهوه). به له بهرچاوترنی بابهتی دهست لێ گیربوون وهكوو یهكێك له بنه ماكانی تهریقتهی ناوچه كوردنشینهكان، وا دهردهكهوێ كه ههركام لهم ئهلقهگه له، هیمایهك بۆ یهكێك له وگروپه بێ كه له زنجیره ی تهریقتهدان. «شیخ»، «خهلیفه»، و «مورید» پێكهاتهیهکی سێ دانهیین و له ههموو خانهقایهكدا بهدی دهكرێ، بۆیه دهكرێ بوتری كه دووانه ییبوونی ئهلقه كۆتاییهكان لهو زنجیره، به یهكسانبوونی ژنان و پیاوان له جیهانیبینی تهریقتهكاندا ئاماژه دهكات. ژنان خهلیفه ی تایبته به خۆیان هیه و نه ریهتهكانیان جیا و به بێ ئامادهبوونی پیاوان به پێوه دهچن.

شمشال یهكێك له ئامێره فوویستهكانه. ئهم ئامێره قه میشی نییه و فووی ژهنارهكه راسته وخۆ ده پواته نیو ئامێرهكهوه. هه ر ئهم تایبهتمه ندیهش، بووته هۆی ئه وه ی پێگه بدریته شمشال بچێته نیو خانهقاكانی كوردستانه وه. له پێكهاته ی قه میشدا، دوو پارچه ی دارین به شیوه ی نێر و مێ له ته نیشتی یه كتر داده نرێ. به و ئه قلیه ته ی كه ئهم تێكه لێیه به شێك له خۆشیه كانی دنیا بیر دینێته وه؛ دیکه ی ئامێره فوویستهكان پێگه نه دراونه ته نیو خانهقاكانی كوردستانه وه.

له سهرتادا شمشال له نه ریتی مۆسیقای خانهقاكاندا به شدار نه بووه، به لام پاشتر له نیوان زیكره به كۆمه له كان و هاوكات له گه ل وتنی شیعر ی ئایینیدا به كار هاتووه (نه قیب سه رده شت، ۱۳۸۵: ۱۱۶). یهكێك له هۆكاره كانی ئه وه ی كه ئامێری نه ی به رده وام له نه ریتی ئایینیدا به كار هیئراوه، كلۆربوونی ئهم ئامێره یه، بۆیه كلۆربوونی شمشال وهكوو هیمایهك بۆ بۆشبوونی جهسته ی مرۆف له كاتی جه زبه هاتووته ئه ژمار. له خۆنه مان حا له تێكه كه جهسته ی مرۆف له گیانی به تال و له زاتی خودا پڕ ده بیته وه (Doubleday, 1999). به جۆری دارینی ئهم ئامێره شه باب ده لێن. شه باب له نه ریتی ئایینی كوردانی ئێزیدیدا شوێنێکی تایبهتی هیه.

شیکاری داناكان

كات و شوین له نه ریهته كانی تایبته به خانهقاكاندا پیرۆز و ناپیرۆز، لهو دیاردانه كه مرۆف له سه رته تای ژیا نی خۆی له سه ر زهوی تا ئیستا به به رده وامی پووبه پووی شیوه جۆراوجۆره كانی بووته وه، ئه گه رچی ئهم چه مكانه له سای

ئهلقه كانی دهف

بهرده واميٽي دينه ئىبراهيمييه كاندا، تاييه تهندييه كي
يه كجار ئايينييان له خو گرتووه و له كومه لٽك
كرداري ئاييني له ژير ناوي ده بئ و نابئ كورت
كراونه ته وه، پيشه ي سهره كي ئه وان بؤ بيرويا وه پره كاني
جيهاني ديريمن ده گه پټه وه له و چه مكنه ي وه كوو
كات و شويني ئوستورهي. كات و شوين له جيهاني
ئوستورهييدا، ده ركه وته يه ك له و دنيا و له ژياني
مروڤه كاندا به فؤرپمگلي جؤراوجؤره وه دووباره
بوونه ته وه.

١. كات له نه ريته كاني تاييه ت به خانه قاكاندا
سهره پاي ئه و بيرؤكه زاله ي كه له سهر چه مكي
ئوستور و هه لسوكه وته پټوه نديداره كانييه وه هه يه،
مه به ستي ئيليا ده له كاتي پيرؤز پټكه اته يه كه كه
به سهر به پټوه چووني سووپي نه ريته كاندا زال
بووه. نه ريته كاني تاييه ت به خانه قاكان و هه
تيكه ل به كات بووينه كه شيكرده وه يان، به بئ
سهر نجانده سهر ئه م بابه ته، ناته واو و بئمانايه.
بيجگه له دانيشتنه كاني هه فتانه ي زيكه كه
به به رده وامي له پؤزه دياريكراوه كاندا له هه فته دا
به پټوه ده چئ، نه ريته كاني ديكه و بؤنه جياوازه كان
سالي جارٽك - له ماوه يه كي دياريكراودا له
پؤزئمي ري كؤچيدا - به پټوه ده چن. نه ريتي زيكري
هه فتانه ي ده روپشه كان و سؤففيه كان، دوو جار له
هه فته يه كدا جي به جي ده كرى، زؤرتتر له پؤزاني
دووشه ممه و پټنجشه ممه ي هه موو هه فته يه ك.
ئه م دانيشتنانه له كاته جياوازه كان و جياجيا
بؤ ژنان و پياوان به پټوه ده چن. كؤبوونه وه ي
ژنان زؤرتتر له دوانيوه پؤكان، پاش نوپي
عه سر و ه ي پياوان له شه وه كاندا، پاش نوپي
مه غريب، ده كرين. كردني بؤنه ئيسلامييه كان له
ناوچه كوردنشينه كانيشدا، په نكيكي خانه قايايان
له خو گرتووه. ئه م بؤنانه ش به وتني سرووده

خانه قايايه كان و ليداني ده ف پازاونه ته وه. جي
سهر نجه كه له ده ره وه ي ئه و بؤنه كاتيانه ي -
جيگير، يان ناجيگير - هيج ئاميرٽك لي نادرٽ،
بؤيه ده كرى بوتري كه ئه م دؤخه كاتيانه،
گرينگيه كي سيمبؤليكيان به خشيوه ته ئاميره كاني
موزيك و بؤنه جياوازه كان. شه عيري به م دؤخه
كاتيانه ده لي «كاتي ئوستورهي» (١٣٨٨):
١٣٦). په نكه ئه نجامي سووپي نه ريته كان - له
پؤزگه ل، يان مانگه لٽكي دياريكراو له سالدا
- له سهر تادا وه بيرهيته ري پيرؤزبووني هه ندي
له پؤزه كاني هه فته، يان ماوه كاني سال له
ئاييني ئيسلامدا بن، به لام نابئ له بير بكرئ
كه به رده واميٽي له دووباره كردنه وه ي نه ريته كاني
زيكو و سه ماي ئاييني، ئه م بؤنانه به كاتي
ئوستورهييه وه گري ده دات. مروڤي ئاييني
به هوي به شداريكردن له بؤنه دياريكراوه كاندا له
دريزه په يداكردني نا ئاييني كاتي ناپيرؤز پشو
وه رده گري (ئيليا ده، ١٣٧٥: ٥٥).

وادياره كه ته ريقه ته كان بؤ تيپه پين له كاتي
هيلى - ميژووي و چوونه ژووره وه له كاتي
ئه به دي و پيرؤز، بؤنه كاني به شيوه ي سووپي
به پټوه ده بات. دووباره كردنه وه ي كاتي پيرؤز
به هوي پاته كردنه وه ي ئايينه كان بواري ده درئ و
هه لسوكه وته كاني مروڤ له كاتي به جيگه ياندين
و له پيش و له پاشيدا لٽك جيا ده كاته وه
(هه مان ٦٦ و ٦٥).

٢. گرينگي بؤشايي و سووپينه وه له نه ريته كاني
تاييه ت به خانه قاكاندا
به پټچه وانه ي ئه زموني ناپيرؤز كه شوين وهك
ديارده يه كي بيبايه خ، لاواز و هاوچه شن پټناسه
ده كات، ئيليا ده پيرؤزييه كي سروشتي بؤ داده ني
و پي وايه كه دؤزينه وه ي ئه م شوينه لاي

مرۆفی ئایینییه وه بایه خیکی زۆری ههیه . ئیلیاده شوینه پیرۆزهکان به راسته قینه دهزانن، له لای ئه وه وه ههر شوینیکی تر بێجگه له م شوینه بئ پیکهاتهیه (هه مان، ۲۱). به پای ئیلیاده شوینی پیرۆز له بهردهستی هه مواندا نییه و به ئاسانیش ناسریتته وه . به پێی بۆچوونی ئه و خه لکی له هه لبژاردنی شوینی پیرۆزدا سه ره به ست نین و ته نیا به هۆی نیشانه کانییه وه بۆیان ئاشکرا ده بئ (هه مان، ۲۶). بپروکه ی شوینی پیرۆز له نه ریته کانی تاییه ت به خانه قاکان له کوردستاندا له دوو پوانگه وه شی ده کریته وه . یه که مینیان تاییه ت به هیما شوینییه کانه و ئه وه ی تر بۆ فۆرمی سه مای ئایینی و زیکری به کۆمه ل له خانه قاکاندا ده گه ریتته وه .

۱، ۲. هیما ی شوینی (جوولاندن له خواره وه بۆ بان)

بۆ پاگرتنی ئامییری دهف، ههر دوو دهست به ره و ئاسمان بهرز ده بیته وه - وه کوو له حا له تی نزا و پا پانه وه دا بئ. له کاتی ژه نینی ئه م ئامیره شدا دهفه که بهردهوام به ره و سه ر و به ره و خوار ده جوو لئین، بۆیه چۆنیتی لیدانی ئه م ئامیره لایه نیکی نیشانه یی ههیه و ده کری ئ له پووی په مزییه وه وه کوو «جوو له به ره و سه ر» لیک بدریته وه . ئه مبیترۆ ئیکۆ به م شیوه یه له گۆرانی شوینه «هه ستیار بوون به شوین» ده لئ (۱۳۹۹: ۳۱). ئه م جیگه گۆرینه له پووی نیشانه ناسییه وه ئاماژه بۆ شوینیکی تاییه ت ده کات که به شیک له ناسنامه ی ئامیره که یه و پتوه ندیه کی ده روونی له گه لیدا ههیه . به ههر جوو لاندنیککی ئامیره که به ره و سه ر، جیهانی بهرز ده رده که وئ که له سه رده مانی کۆنه وه تا ئیستا وه کوو هیما ی جیهانی سه ره وه، ناسرا وه . سه ره پای ئه وه ش که

وترا له چۆنیتی پاگرتنی ئامیره که دا، پتوه ندیه کی جه سه ته یی سه رنجرا کیش ههیه . ژه نیاره کان ئه م ئامیره له نزیککی دڵ و ناوکی خۆیان پا ده گرن، ناوک و دڵ له دێر زمانه وه وه کوو دوو ناوه ندی گرینگی پوچی بۆ مرۆف هاتوه ته ئه ژمار.

ئاماژه به سه ره وه، ئاماژه به جیهانیکه که ژه نیار به دووباره کردنه وه ی دان ی پێدا ده نی (ئیلیاده، ۱۳۷۵: ۳۰). وا دیاره با وه پداران به و بره وایه ی که دهف له گه ل شانشینه ئاسمانیه کانه وه ده یانبه ستیتته وه، ئه م ئامیره یان له سه رده مانی کۆنه وه تا ئیستا بۆ ساز کردنی پتوپه سمی ئایینی هه لبژاردوه . دوو ر نییه مه نتیقی به خشینه وه ی نو قل و شیرینی پاش ئه وه ی که دهف له پووی پیتسه که یه وه که وته سه ر زه وی، لادانی ئه م ئامیره له م ئه رکه ی نه بئ. له چۆنیتی گرته دهستی هه ندیک له ئامیره فوویسته کانی شدا ئه م شوینگۆرینه به دی ده کریت.

له درێژه ی لیدانی بریک له ئامیره فووییه کاند، لوله ی ئامیره که به ره و ژوو ر ده که نه وه، ئه م کاره ش ئاماژه یه که بۆ سه ره وه . شوینگۆرین له کاتی لیدانی ئامیره فووییه کاند به دوو شیوه لیک ده دریتته وه . جوو له به ره و بان پویشتن، به ره و شکۆمه ندی خوایی و مه زنا یه تی ئه وه یه و جوو له به ره و خوار وه کوو پتوه ندیگرتن له گه ل جیهانی مردووه کانه (قه ره سوو و زا کیر جه عه ری، ۱۳۹۹: ۵۲).

سه ره پای لایه نی نیشانه یی شوین له چۆنیتی لیدانی ئامییری دهف، نموونه گه لیککی هاوشیوه له نه ریته کانی دیکه ی تاییه ت به خانه قاکاندا به دی ده کری. له درێژی زیکر و سه مای به کۆمه لدا، موریده کان سه ری خۆیان به رده وام به ره و بان و به ره و خوار و له راسته وه بۆ چه پ ده جوو لئین. ئه وان له درێژه ی زیکری سه ما که شدا له راسته وه

بۆ چەپ ھەنگاۋ دەنن. بەرزکردنەوھى قۆلەكان لە كاتى نزا، بەگشتى و ئەو دەستەلېپىن و ھەلبەزدا بەزانەى كە موريدەكان لە كاتى جەزبەدا دەيكەين، ھەمووى پەمژىكە بۆ ھەبوونى جىگەيەكى بەرزتر لە چاۋ شوپىنى تىدا ژيانى مرقۇقەكان. مەزنايەتى و شكۆمەندى خوداى گەورە لای مرقۇقەكانەو ھەميشە لە سەرەو پەچاۋ كراو. ھەندىك لە دەروپشەكان لە كاتى زىكرى قيامدا، دەستى پاستى خۆيان بەرەو ئاسمان بەرز دەكەنەو، ئەم كارەش وەكوو نيشانەيەكە بۆ پتوھنديگرتن لەگەل سەرچاۋەى ژيان و داواکردنى خىر لەو (نەسرۇللاپور، ۱۳۷۸: ۷۷).

۲، ۲. دەرکەوتنى بازنە، ناوھند و جوولەى بازنەىى لە ئامپزەكانى مۇسقا و لە نەرىتە جياۋازەكانى تايبەت بە خانەقاكاندا

ديوى ناوھوھى خانەقاكان و تەكيەكان وەكوو مزگەوتەكانى ئەم ھەرىمانە بى جوانكارين. ئايەتەكانى قورعانى پىرۆز، وینەى گەورەكانى تەرىقەت، دەرختى خىزانى و بەياخى سەوز و سىپى تەنیا جوانكارىيەكن كە لە بەدبەيتاننى كەشكى مەعنەوى لەم شوپنەدا پۆلپان ھەيە. لەگەل ئەوھى كە شوپىنى سەرەكى كۆبوونەوھەكان تەكيە و خانەقاىە، بىجگە لە زىكرى ھەفتانە كە لە تەكيەكاندا دەرکەوت، ھىچ پتووستىيەك بەو نىيە كە پۆپەسمەكانى تر لەم شوپنەدا بەپتوھبچن. مزگەوت، مالى موريدەكان و دەرەو ھەو شوپنەن كە پۆپەسمەكانى تەرىقەتەكانى تىدا بەپتوھ دەبن، بۆيە دەرکەوت بوترى كە بازنەدان مەرجى سەرەكى و گرینگ لە كردنى ھەر نەرىتيكى خانەقاىيە، چونكە شوپىنىكى تايبەتيان بۆ تەرخان كردووە، بەلام لە ھەموو شوپىنىكا پۆپەسمەكان بەپتوھ دەچن.

لەبەر ئەوھى كە بازنە لە پىكھاتەى خۆيدا دەستپىك و كۆتايى بۆ نىيە، لە دىزمانەوھ وەكوو ھىماى كاملېوون و بىپايانى ھاتووتە ئەژمار. سەرەپاى ئەوھش بىجگە لەو پىرۆزىيەى كە ئەم وینە ئەندازەىيە بە درىژايى مىژوو بەخشىويەتییە خۆى، بازنەدان وەكوو شىوھەك لە دروستکردنى شوپىنى پىرۆزە كە بە مەبەستى جياکردنەوھى بۆشايى نىوان دەرەو و ناوھوھى دەرکەوت، بۆيە دانىشتنى بازنەىى، يان وەستان لەسەرپى بە بازنەىى لە زىكر و سەمادا، جوړىك لە پەمژ دەژمىردى. ھۆكارەكەشى ئەوھىە كە ديوى ناوھوھى- واتا شوپىنى پىرۆز- لە بەرانبەر ھىرشى ھىزە نەگريسەكاندا دەپارپىزى. ئەم نيشانەگەريە پىژەى ھەلسوكەوتى ئايىنى مرقۇق - كە لىرە موريدەكانن- لە چاۋ شوپىنى ژيانى ئەوان دەستنيشان دەكات (ئىليادە، ۱۳۷۵: ۳۲).

سەرەپاى وینەى ئەندازەىى دانىشتنەكانى زىكر و سەماى ئايىنى، ئامپزەكانى دەف، تاس و دووتەپلەش بازنەيىن. بازنە تەواوترين وینەى ئەندازەىيە و لە بەر ئەوھى كە بى ئاراستەيە، خاوەن خالى ناوھنديە و دەرەفتى جوولەى بازنەىى دەستەبەر دەكات لە وینە ئەندازەىيەكانى تر جيا دەرکەوتەو. لە ئىترانى كۆندا بازنەيان وەك ھىماى پووناكى زانىوھ. لە سەردەمى ئىسلاميدا ئەم وینە ئەندازەىيە وەكوو ھىماى خواىى پەسەند كراو. خرتبوون تەنیا وینەيەكى ئەندازەىيە كە توانىويە مەزنايەتى و شكۆمەندى خودا لە ئايىنى ئىسلامدا دەرپخات (بوكوور، ۱۳۷۶: ۱۰۴). دەف ھىماى خۆرە، لە ھەموو ئەو ئايىن و ئەفسانەدا كە خۆر پۆلپىكى گرینگى ھەبوو، وینەى خۆر وردەورە بوووتە بازنە و وەكوو ھىمايەك بۆ ھەتاو لە ھونەرە ئايىنىيەكاندا

پهنگی داووتهوه (مووسه‌وی نیا، ۱۳۸۸). بازنه هیمای تهاوتهیه و نزیکترین وینه‌ی ئەندازەیی به خۆری هیه (کاسیرێر، ۱۳۷۸: ۲۲۱؛ بایار، ۱۳۷۶: ۱۲۰). هه‌تاو له جیهانی دێریندا په‌مزی ده‌ستپێکی ژیان و هه‌بوونه (گێتۆن، ۱۳۹۸: ۹۳). ئەم دیاردهیه له ئەفسانه ئێرانییه‌کاندا، شوێنێکی تایبه‌تی بۆ خۆی ته‌رخان کردوه. به‌شێک له یه‌شته‌کان به‌ ناوی خۆریه‌شته‌وه ناسراوه. وادیاره که بێجگه له ئاماژه‌ی عیرفانی بۆ قوتب و پێپیشانده‌ر، یه‌کیکی تر له‌ هۆکارانه هه‌ر ئەمه‌ بێ که له‌سه‌ر هه‌ندیک له ده‌فه‌کانی کوردستاندا، وینه‌یه‌ک وه‌ک تیشکی خۆر ده‌رکه‌وتوه (به‌روانه وینه‌ی خواره‌وه).

ناوه‌ند و سووپانه‌وه به‌ ده‌وریدا جێ سه‌رنجی موریده‌کان له‌ خانه‌قاکانی کوردستان بووه. سووپانه‌وی بازنه‌یی ئاماژه‌یه‌که بۆ به‌رده‌وامی‌تی و جووله‌یه‌کی بێ هه‌لبه‌ز و دابه‌ز، جێگیر، بێ ده‌ستپێک و بێ‌گۆتاییه. وا ده‌رده‌که‌وێ پێکهاته‌ی بازنه‌یی سه‌مای سۆفیان، لاسایکردنه‌وه‌یه‌ک بێ له سووپانه‌وی ئەستێره‌کان به‌ ده‌وری خۆردا. هه‌موو گه‌رته‌ستێره‌کان له ده‌وری خۆریک ده‌سووپنه‌وه که ناوه‌راستی گه‌ردوونه و وه‌کوو هیمایه‌ک بۆ خودا ده‌ناسرێ (مه‌ده‌نی، ۱۳۹۷). له‌ دێرمانه‌وه ناوه‌ند شوێنێکی تایبه‌تی له ئەفسانه و عیرفاندا هه‌بووه. ئیلیاده له‌ کتێبه‌کانی خۆیدا پاش ئاماژه‌دان به‌ چنده‌ نمونه‌یه‌ک له پێگه‌ی ناوه‌ند له ئەفسانه‌کانی

دهرياز بښي. بټگومان هم وينه يه يکک له قولترين ماناکاني شويني پيروزه که داپران له شوينيکه وه بښ شوينيکتر دهردهخات.

تپه پين له هر يميکي گهر دودونيه وه بښ هر يميکي تر به جو له موریده کانه وه به ره ناوهند دهسته بهر ده بټت. پوښتن به ره ناوهند نهرينيکه بښ تپه پين له ناسوته وه بښ لاهوت، له مرگه وه بښ ژيان، له موفه وه بښ خودا (تلياده، ۱۳۷۸: ۳۲). له نهرينه ساميه کاندې به رزبونو وه ي ثابيني زورتر به ره ناسمان و له ناوهنده وه دهسته بهر بووه (مه دهنی، ۱۳۹۷). له گه له نه وه شدا و هجد ته نيا له کاتي ليداني موزيکدا دهسته بهر نابښ. هه موو نه و که سانه ش که له نه يو نه لقه ي زیکره که دان، حاليان لي نايه.

موسيقا هڅاکاري سهره کي به پړوه بردني زیکري قيامه، به لام به دريژايي نه و زیکرانه ش که به دانيشته وه ده کړين و موزیک لي نادرې، نه گه ري حال ليها تني هندی که موریده کان هيه. حال ليها تن نيشانه يه که له بهر که ت و پرهمه تي خودايه و به ستنه وه ي به موسيقا کار يکي نه شياوه (Bruinessen, 1992: 238). پوزه جو لاندني جهسته به هڅاکاري حال ليها تني موریده کان ده زانې (فاتمي، ۱۳۷۸). ناشکرايه که ئاکاري فزيکي، وانا باز نه دان و جو لاندني به رده وامي سهر و له ش، له گه له دهنگي موسيقا که ته نيا دهر وازه يه که بښ و هجد ده که نه وه و زه مينه يه که بښ پړوه نديگرتن له گه له نه وپه پي جيهان ناماده ده کات.

نه نجام

له گه له نه وه ي که قادري و نه قشبه ندي له و پريازه عيرفاني - ئيسلاميانه که له هه نديک

ولاتي ئيسلاميده گه شهيان سه ندووه، وه رگرتني هم ته ريقه تانه و به رده وامي تي فره هنگي نه وان، تي که له به هندی خوازه و په مز بووه که گریدراو ته جيهان بينيه کاني دنيا ي کونه وه. به پړوه بردني نهرينه کان به شيوه ي سوو پي به پړوه ده چن و جيا له و کاته ديار يکرا وانه ي که بښ به جي که ياندني هه رکامه يان ده ستنيشان کراوه؛ هيج نهرينيک به پړوه ناچي. دانيشته کاني زیکر که وه کوو سهره کي ترين پړوه سمی خانه قاکان ناسراون، له پوزگه لي دوو شه ممان و پينج شه ممانی هه موو هه فته يه کدا به پړوه ده چن. پړوه سمه کاني دي که سالي جار يک به پړوه ده چن.

بيج که له پړوه سمی پيرشاليار که پړوه سمی کونه و تاييه ت به ناوچه ي هه ورامانه، نه واني تر له کاتي کي ديار يکراو له پوز ژميري مانگيدا ده کړين. به پي بډووني تلياده دوباره کړنه وه ي نهرينه جيا وازه کان له کاتي ديار يکراودا، لايه نيکي تازه له و نهرينه يه و به وانا يه کي تر هاوکا تبوونه وه له گه لiane. له لايه کي تره وه، له به پړوه بردني زوريه ي نهرينه کان به تاييه ت له زیکري قيامدا له ئاميرگه لي دهف، تاس، دوو ته پله و شمشال سوود وهرده گيرې. بيج که له فوړمي دهف، تاس و دوو ته پله که لايه نيکي نيشانه ييان هيه و باز نه يين، چو نيتي ليداني هم ئاميرانه ش به شيوه يه کي په مزي جيبه جي ده کړين. هم تاييه تمه نديانه بوونه ته هوي نه وه ي ئاميره کان، بايه خيکي غه يره دهنگي بگر نه خو و موله تي چونه ژووره وه له دانيشته عيرفانيه کانيان پي بدرې. بډو پارتني ئاميري دهف، هه دوو دهستي ژه نياره که نزا ناسا به ره ناسمان به رزده بڼه وه. له کاتي ليدانه که شيدا، دهف که به رده وام به ره و ژور و به ره و خوار ده کړي ته وه. پيسته که ي سهر

تاس و دوو ته پلشه وه کوو په مزیک بۆ پوحی مړۆفه، بۆیه پیداکشانی بهردهوام و توند له سهه ئه م ئامیرانه، پاکبوونه وهی گیان و پالوتنی پوح دیننه وه یاد. بئ قه میشبوونی ئامیری شمشالیش وه کوو تاییه تمه ندیه که بووه که ئه م ئامیره ی بردووه ته نئو خانه قاکانه وه. له گه ل ئه وهی که ئیلیاده له کتیه که ی خۆیدا به راشکاوی باسی فۆرمی ئه ندازه یی پیروزی نه کردووه و له پیناسه ی شوینی پیروژدا ته نیا له ناهاوچه شنبوونی بۆشایی ناوده بات، ده کرئ بوتری که دووباره کردنه وهی بهردهوامی فۆرمی بازنه له بهرپوه بردنی هه موو زیکره کانی تاییه ت به خانه قاکان و ته که کاند، جوړیک له دروستکردنی بۆشایی جیاواز و ناهاوچه شنه .

ئاشکرایه که ناوه رۆکی دوو بۆشایی پیروژ و ناپیروژ لیک جیاوازه و له هیه کامه یانه وه بۆ ئه ویتتر پێکه نییه، مه گه ر ئه وهی که مړۆف بپواته نئو بارودۆخیکی تاییه ت له کات و شویندا، بۆیه ده کرئ بوتری که دروستکردنی بازنه، له کاتگه لیک دیاریکراو و هاوکات له گه ل لیدانی ناوبه ناوی ئامیره کانی موزیک، شیواژیک له پتیه ندیگرته له گه ل جیهانی پیروژه، که ته ریه ته کانی هه ریمه کوردنشینه کان له ئاکاری ئایینی خۆیاندا قه بوولیان کردووه .

سه رچاوه کان:

- (۱) اکو، اومبرتو. (۱۳۹۹). نشانه شناسی. ترجمه پیروز ایزدی. تهران: ثالث.
- (۲) الیاده، میرچا. (۱۳۷۲). رساله در تاریخ ادیان. ترجمه جلال ستاری. تهران: سروش.
- (۳) _____. (۱۳۷۵). مقدس و نامقدس. ترجمه نصرالله زنگویی. تهران: سروش.
- (۴) _____. (۱۳۷۸). اسطوره بازگشت

جاودانه. ترجمه بهمن سرکاراتی. تهران: قطره. (۵) بایار، ژان پیر. (۱۳۷۶). رمزپردازی آتش. ترجمه جلال ستاری. تهران: مرکز.

(۶) بلخاری قهی، حسن. (۱۳۹۵). سرگذشت هنر در تمدن اسلامی. تهران: سوره مهر. (۷) بوکور، مونیک دو. (۱۳۷۶). رمزهای زنده جان. ترجمه جلال ستاری. تهران: مرکز. (۸) توکلی، محمدرئوف. (۱۳۶۰). تاریخ تصوف در کردستان. تهران: اشراقی.

(۹) جاوید، هوشنگ. (۱۳۷۹). سماع: سیری در حرکات آیینی مذهبی دراویش. مقام موسیقایی. (۸). ۵۵-۴۴.

(۱۰) درویشی، محمدرضا. (۱۳۷۶). آیین و آواز. تهران: حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی.

(۱۱) _____. (۱۳۸۴). دایره المعارف سازهای ایران (پوست صداها و خودصداها ی نواحی). تهران: ماهور.

(۱۳) رحیمیان، مهدی. (۱۳۷۹). زمان، در هنر مقدس: زمان در اندیشه های فلسفی. هنر. ۴۶: ۱۲۶-۱۳۶.

(۱۲) ردموند، لیند. (۱۳۸۶). آن هنگام که دایره نوازان زن بودند. ترجمه کیوان پهلوان و محمد ریاحی. تهران: ماهور.

(۱۳) شعیری، حمیدرضا. (۱۳۸۸). مفهوم زمان در نظام هم نشینی صوری مراسم عاشورا.

(۱۴) مجموعه مقالات چهارمین هم اندیشی نشانه شناسی هنر به انضمام مقالات هم اندیشی سینما. ۱۵۳-۱۳۵.

(۱۶) علمی، قربان. (۱۳۹۳). الیاده و هستی شناسی مقدس. پژوهش های هستی شناختی. ۳ (۵). ۲۱-۱.

(۱۷) فاطمی، ساسان. (۱۳۷۸). موسیقی قدسی در گواتی و سماع. هنر، (۴۰)، ۱۷۶-۱۹۵.

- (۱۸) قره‌سو، مریم؛ و ذاکر جعفری، نرگس. (۱۳۹۹). کارکردهای چندگانه کرنا در آیین‌های مذهبی و سوگواری منطقه شرق گیلان. نشریه هنرهای نمایشی و موسیقی. د ۲۵، ش ۲: صص ۵۶-۴۵.
- (۱۹) کاسیرر، ارنست. (۱۳۷۸). فلسفه صورت‌های سمبلیک. ترجمه یدالله موذن. تهران: هرمس.
- (۲۰) گنون، رنه. (۱۳۹۸). سمبول‌های بنیادین: زبان جهان‌شمول علم مقدس. ترجمه دل‌آرا قهرمانی. تهران: حکمت.
- (۲۱) گوشبر، حمیدرضا. (۱۳۹۲). بررسی کارکردهای رقص سماع در طریقت قادریه. (۲۲) پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد هنر اسلامی-نگارگری، اصفهان: دانشگاه هنر اصفهان.
- (۲۳) ماملی، سالار. (۱۳۹۶). کاربردها و کارکردهای دف در خانقاه‌های کردستان موکریان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد اتنوموزیکولوژی، تهران: دانشگاه هنر.
- (۲۴) محمدی، بهروز. (۱۳۷۹). دف. کرمانشاه: ماهیدشت.
- (۲۵) مدنی، امیرحسین. (۱۳۹۷). بررسی نمادها و کارکردهای کهن‌الگوی «دایره» با تأکید بر تفکر اسطوره‌ای و عرفانی. فصلنامه ادبیات عرفانی و اسطوره‌شناختی، ۱۴ (۵۳)، ۲۸۱-۳۲۰.
- (۲۶) مصطفایی، عزیز، منصوری‌مقدم، منصور. (۱۳۹۹). مردم‌شناسی طریقت قادریه در منطقه هورامان کردستان. نامه انسان‌شناسی، ۱۷ (۳۱)، ۲۷۳-۳۰۱.
- (۲۷) موسوی‌نیا، زهره. (۱۳۸۸). دایره نماد دینی در تمدن‌های بین‌النهرین، ایران، آیین بودایی هند و چین. هنر. ۱۳۱. ۱۰۸-۱۱۳.
- (۲۸) نصراله‌پور، علی‌اصغر. (۱۳۷۸). سازهای کرد. کرمانشاه: سپهر.
- (۲۹) نقیب‌سردشت، بهزاد. (۱۳۸۵). نگرشی بر سازشناسی موسیقی کردی. تهران: توکلی. (30) Bruinessen, Martin Van. (1992). Agha, Shaikh, and State. London: Zed Books Ltd.
- (31) Doubleday, Veronica. (1999). The Frame Drum in the Middle East: Women, Musical Instruments, and Power. Ethnomusicology. 43 (1): 101-134.